

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.564 van 16 december 2014
in de zaak A. 213.082/X-15.883.**

In zake : Ghalia ALLILI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thomas De Jongh
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 221
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benoît Lemal
 kantoor houdend te 1180 Brussel
 Landvoogddreef 19

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 juli 2014, strekt tot de
nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

 “- De beslissing van de Directie Huisvesting van het Bestuur Ruimtelijke
 Ordening en Huisvesting van het Ministerie van het Brussels
 Hoofdstedelijk Gewest [...] dd. 14 mei 2014 volgens dewelke de beslissing
 tot weigering van de bijdrage in het huurgeld aan verzoekster behouden
 bleef [...];

 - Voor zover als nodig, de beslissing van de Directie Huisvesting dd. 5
 maart 2014 waarbij werd beslist dat verzoekster geen aanspraak meer kon
 maken op de bijdrage in het huurgeld [...].”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 22 juli 2014 wordt aan verzoekster het
voordeel van de kosteloze rechtspleging verleend wat de schorsingsprocedure
betreft.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas De Jongh, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Benoît Lemal, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De directie Huisvesting van het bestuur Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het ministerie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest brengt op 19 april 2010 aan verzoekster ter kennis dat zij recht heeft op een verhuis- en installatietoelage en op een huurtoelage, met toepassing van het besluit van de Brusselse hoofdstedelijke regering van 22 december 2004 ‘tot instelling van een verhuis- en installatietoelage en van een bijdrage in het huurgeld’ (hierna: besluit van 22 december 2004). Meegedeeld wordt ook dat het dossier op 1 november 2013 zal worden herzien om na te gaan of aan de toekenningsvoorwaarden voldaan is; indien haar dossier “vernieuwd” wordt, zal zij gedurende een nieuwe periode van vijf jaar een huurtoelage ontvangen.

Met een brief van 24 juli 2013 schrijft de voormelde directie Huisvesting aan verzoekster dat de termijn van vijf jaar waarvoor zij een huurtoelage geniet, op 1 november 2013 verstrijkt. Gevraagd wordt het bijgevoegd herzieningsformulier in te vullen en de vereiste documenten bij te voegen. Meegedeeld wordt dat de ingevulde documenten uiterlijk tegen 9 september 2013 moet worden ingediend en dat na die datum de aanvraag ongeldig wordt geacht conform artikel 12 van het besluit van 22 december 2004.

Op 5 maart 2014 schrijft de directie Huisvesting aan verzoekster dat zij geen aanspraak meer kan maken op de bijdrage in het huurgeld omdat de gevraagde gegevens pas op 10 september 2013, dit is buiten de gestelde termijn, zijn bezorgd. “Elk bezwaarschrift”, aldus nog de brief, “wordt via de post gericht aan de directeur van de directie Huisvesting.”

Verzoekster dient op 4 april 2014 een bezwaarschrift in.

In antwoord erop deelt de directeur van de directie Huisvesting op 14 mei 2014 mee dat de beslissing tot weigering behouden wordt: “De documenten dienden [...] ten laatste op 9 september 2013 te worden voorgelegd. Ze werden echter op 10 september 2013 voorgelegd.” Toegevoegd wordt:

“Buiten de hypothese waar het geschil over deze beslissing geanalyseerd kan worden als gaande over een subjectief recht waarvan enkel de gewone hoven en rechtbanken kennis kunnen nemen, staat een beroep open bij de Raad van State binnen zestig dagen na kennisgeving van de beslissing. Het verzoekschrift hiertoe dient bij een ter post aangetekende brief toegezonden te worden aan de Raad van State, Wetenschapsstraat, 33 te 1040 Brussel.”

IV. Rechtsmacht

Probleemstelling

4. In haar verslag concludeert de auditeur, met een verwijzing naar het arrest van de Raad van State nr. 220.523 van 7 september 2012, tot de onbevoegdheid van de Raad van State omdat “het werkelijke voorwerp van het

beroep tot nietigverklaring een betwisting over een subjectief recht is, met name het burgerlijk recht op een huurtoelage”.

5. Verzoekster betwist dat. Volgens haar is er geen sprake van een gebonden bevoegdheid en heeft de verwerende partij verkeerdelijk toepassing gemaakt van artikel 12 van het besluit van 22 december 2004 door haar aanvraag tot vernieuwing van de bijdrage in het huurgeld als ongeldig te beschouwen. Dit artikel is alleen van toepassing op een eerste aanvraag.

Beoordeling

6. Overeenkomstig de artikelen 144 en 145 van de Grondwet zijn de hoven en rechtbanken uitsluitend of in beginsel bevoegd om kennis te nemen van geschillen over subjectieve rechten. Onder voorbehoud van een – te dezen niet bestaande – toewijzing van bevoegdheid inzake politieke rechten, is de Raad van State dan ook niet bevoegd om kennis te nemen van beroepen tot nietigverklaring waarvan het werkelijke en rechtstreekse voorwerp een geschil over subjectieve rechten betreft.

7. Voorliggend beroep tot nietigverklaring is gericht tegen de beslissingen waarmee aan verzoekster de in het besluit van 22 december 2004 bedoelde hernieuwing van het recht op de huurtoelage wordt geweigerd.

Reeds bij herhaling heeft de Raad van State, laatst nog in het arrest nr. 224.740 van 19 september 2013, aangenomen dat uit de bepalingen van het besluit van 22 december 2004 moet worden afgeleid dat er in hoofde van de verwerende partij een gebonden bevoegdheid bestaat, waarmee het bestaan van een subjectief recht correspondeert in hoofde van de aanvrager die aan de gestelde voorwaarden voldoet.

Dit wordt niet tegengesproken door het artikel 2 van het besluit, volgens hetwelk de toelagen “kunnen” worden toegekend “[b]innen de perken van de kredieten die hiertoe in de uitgavenbegroting van het Ministerie van het

Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn ingeschreven”. Die bewoordingen houden niet in dat aan de verwerende partij een appreciatiemarge zou zijn overgelaten. Ze betekenen dat wanneer de kredieten voorhanden zijn, elke bestuurde die aan de voorziene voorwaarden voldoet, aanspraak mag maken op de toelagen.

8. Aangezien het bestaan en de omvang van het recht op de huurtoelage – ook wanneer het om de hernieuwing ervan gaat – niet afhangt van enige discretionaire beslissing van het bestuur en dit bestuur niet op bepaalde punten over een zekere beleidsvrijheid beschikt, kan de burgerlijke rechter over het bestaan en de omvang van het recht van verzoekster uitspraak doen op grond van de voorwaarden zoals ze in het besluit van 22 december 2004 geformuleerd zijn.

De Raad van State is aldus niet bevoegd om kennis te nemen van het voorliggende beroep, gericht tegen een beslissing waarbij de verwerende partij vaststelt dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de hernieuwing van het recht op huurtoelage omdat zij in gebreke zou zijn gebleven een voorwaarde daartoe na te komen. De betwisting hierover heeft betrekking op de vaststelling van een subjectief recht in hoofde van verzoekster. De bevoegdheid ter zake komt de burgerlijke rechter toe.

9. Het beroep tot nietigverklaring dient te worden verworpen. Zo ook de vordering tot schorsing die een accessorium van dit beroep is.

Evenwel is er reden om de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen gelet op het gebrek aan precisie in de beslissing van 14 mei 2014 wat de vermelding van de beroepsmogelijkheden betreft, welke onnauwkeurigheid verzoekster in dwaling kan hebben gebracht.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien december 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust.